

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld, 30 kr., za jeden mesec 1 gld, 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Baron Hein in prošt Klofutar.

Iz zadnje seje našega deželnega šolskega sveta pripoveduje se mična in značilna dogodka, o koji menimo, da jo lahko objavimo, ker nima z uradno tajnostjo ničesar opraviti. Vstreženo pa bo s tem objavljenjem tako baronu Heinu, kojemu je brez dvojbe na tem, da cela dežela izve njegovo mnenje o dotičnem slučaju, kakor tudi gospodu proštu Lenartu Klofutarju, kojemu je dotično odlikovanje v seji šolskega sveta veljalo.

Kaj nam je Hekuba! Kaj nam je dr. Lenart Klofutar! Kaj vemo o njem? Silno malo, in še to, kar vemo, nam osebe gospoda prošta z ozirom na našo narodnost ne stiska k našemu srcu. Duhovnik je, kojega so pretekli časi — oni pred letom 1848 s sabovzeti — pozabili. Jediní naslednik je tistih znanih nemškutarskih duhovnikov, kakor so bili kanonik Zavašnik in drugi. Zategadelj je gospod prošt v dobah, ko smo imeli nemško vladu, svoje nemško mišljenje očito kazal, in spadal je tako rekoč mej tisto najbolj zagrizeno tevtonsko gardo, ki se je od nekdanj rekrutovala iz našega slavnega Tržiča! Pod baronom Winklerjem je visokočastiti gospod Lenart Klofutar svoje nemškutarsko mišljenje malo bolj prikrival, ter je zakrival s svojim mernikom, da bi mu morda ne škodovalo. Sedaj pod vladu gospoda pl. Heina pa je prošt Klofutar mernik zopet vzdignil, in svoje neskaljeno nemško mišljenje pusti navzgor plapolati, da se kar vse kadi. Svojega škofa — pripoveduje se, da ima dr. Klofutar sedaj še jedno samo željo, kot Ljubljanski škof zasesti, če tudi le za malo dni, stolico svetega Nikolaja — pozdravlja rad z nemško besedo, in v deželnem šolskem svetu je častiti gospod prošt jedini, ki nikdar slovenske besedice ne spregovori, dasi je tam zastopnik slovenskega škofa, in ne nemškega Tržiča. Če ima toraj gospod dr. Klofutar taka svojstva na sebi, in če si je umel izkoristiti za sé še vsacega deželnega predsednika, ne čudimo se, če ima srečo tudi v naših časih, in če se z gospodom baronom Heinom v vsakem oziru do pike ujemata.

Toliko o politiku dr. Lenartu Klofutarju! O njem kot duhovniku nismo poklicani soditi, dasi so nam časi duhovniki sami pripovedovali, da ga ne

diči tista miloba in rahlost srca, ki je dičila pokojnega prošta Kosa, in da se ne odlikuje po tisti značajnosti in učenosti, s kojoj se je odlikoval pokojni prošt Pogačar. Pa to naj duhovniki mej sabo vredé, kakor jim ljubo, nam zadošča, če smemo in moremo po vsi pravici naglašati, da je mili gospod prošt mej našo duhovščino zelo malo priljubljen, in to z uzrokov, ki so častiti duhovščini bolje znani, nego nam.

Sedaj pa pristopimo k zadnji seji našega deželnega šolskega sveta. Znano je, da je ravno zadnje čase neskončna milost našega presvitlega vladarja obsijala tudi osebo Ljubljanskega prošta. Prej kot ne je to odlikovanje zopet samo politične narave, nasvetovano po odgovornem ministerstvu, in v prvi vrsti po deželnem predsedniku našem. Ali naj si je kakor si hoče, carsko odlikovanje časti vsakega moža in po pravici sme se ga radostiti tudi prošt Klofutar. Naravno je bilo, da se mu je od vseh strani čestitalo, in da se mu je posebno tudi čestitalo v seji deželnega šolskega sveta, kojega član je prošt Klofutar. Prej kot se je pričelo v omenjeni seji te korporacije o dnevnem redu razpravljati, vstal je gospod pl. Hein ter ogovoril odlikovanega prošta. Povedal mu je pri tem veliko dobrega in prijetnega — kar je pri tacihih prilikah tako ali tako navadno, ter končal, da je gospod prošt dr. Lenart Klofutar najdelavnejši, najplemenitejši in najizvrstnejši duhovnik ne samo v tej kronovini, temveč tako rekoč v celi Avstriji. Člani šolskega sveta so se pri teh pleonazmihi spogledovali, in prej kot ne je tudi mili gospod prošt sam občutil težko krivico, ki se je z njegovo osebo ustvarjala izvrstnim duhovnikom, koje šteje katoliške cerkev v svoji sredi v tej kronovini in posebej še v celi naši monarhiji! Baron Hein je v svojem govoru, ki ni bil uradni čin, ter je izviral samo iz njegove osebne ljubeznivosti in o kojem je gotovo želel, da se kolikor mogoče raznese mej narod, in gledé kojega gotovo sam ne zahteva, da bi se zavil v tanjšico uradne tajnosti, očitno sam sebe pretiral, govoreč o tem, da je prošt Klofutar najizvrstnejši duhovnik bodisi na Kranjskem, bodisi po drugi Avstriji. Pri vsem spoštovanji, koje gojimo nasproti uradnim ali tudi samo polovičnouradnim izrekom gospoda pl. Heina,

drznemo se vender trditi, da je morda še celo v tej kronovini nekaj izvrstnejših duhovnikov, nego je prošt Klofutar, da je pa v širni Avstriji brez dvojbe mnogo duhovnikov, ki so še bolj vzorni, nego je gospod dr. Lenart Klofutar. Če je torej gospod deželni predsednik v zadnji seji deželnega šolskega sveta odlikovanega gospoda prošta tako visoko povzdigoval, smo prepričani, da je to storil s polnim in pravim prepričanjem, ker bi drugače bil moral imeti zavest, da je njegov govor sicer sladak za gospoda Klofutarja, na drugo stran pa vender žaljiv za obilo izvrstnih in najplemenitejših prelatov, koje ima katoliška cerkev v Avstriji in izmej kojih so nekateri pravi stebri rimsko-katoliški hijerarhiji. Kakor rečeno, popolnoma smo prepričani, da je bil gospod baron Hein, ko je v seji deželnega šolskega sveta čestital proštu dru. Lenartu Klofutarju na njegovem odlikovanji, ravno tako popolnoma prepričan, da je prošt Ljubljanski ne samo pri nas doma, temveč prej kot ne v celi Avstriji mej najprvimi duhovniki svete matere katoliške cerkve. To mnenje pa je brez dvojbe samo subjektivno mnenje gospoda deželnega predsednika in lahko se reče, da je objektivno napačno, iz hude zmote izvirajoče. Te zmote si pa drugače ne moremo razložiti, nego s tem, da je gospod baron Hein še premalo časa v kronovini, da bi se bil mogel seznaniti z vsemi našimi razmerami. Če bi dobro poznal te razmere, bi tudi dobro vedel, da prošt Klofutar niti na Kranjskem ni prvi duhovnik, še manj pa v celi Avstriji. Ta zmota gospoda deželnega predsednika pa je za nas tolažilna, ker hočemo sedaj marsikako ukrenbo, koje je dosedaj izdal baron Hein, vpisati na rovaš temu, da ni dobro poznal razmer v deželi ali pa, da je važnost polagal na okolščine, kojim ni šla posebna važnost in koje so bile le postranskega pomena. Kadar se gospod deželni predsednik bolj seznaní z našimi razmerami, bo morda — če mu parlamentarna koalicija ne bode škodovala ter poklicala na njegovo mesto koalicijsko pobarvanega moža — v marsičem drugače postopal. Gotovo pa je, da mu bode takrat sedanje prepričanje, da je dr. Lenart Klofutar najdelavnejši, najizvrstnejši in najplemenitejši duhovnik, če že ne morda v celi Avstriji, pa vsaj v vojvodini Kranjski, raztajalo se, kakor se

LISTEK.

Prepozno.

Spisal Lajoš.

Bilo je leta 1809.

Po pritisku francoskega cesarja odpovedal se je Karol IV. dne 6. maja 1808 španskemu prestolu; 4 dni pozneje, 10. maja, moral je isto storiti njegov sin Ferdinand, ki je bil že 20. marca 1808 proglašen španskim kraljem.

Na izpraznjeni prestol posadil je Napoleon svojega najstarejšega brata Josipa, ki je dne 20. julija 1808 prišel v stolno glavno mesto Madrid, a španski Bourbonci pa — živeči o milosti mogočnega cesarja — nastanili so se na Francoskem.

Če sta bila Karol in Ferdinand slaba dovolj, da sta se odpovedala prestolu, pokazal je obratno narod španski, da se prostovoljno ne poda in ne pripozna novega kralja, ki je bil le orodje v rokah svojega brata Napoleona.

Vnel se je upor po vsi deželi, v vseh slojih ljudstva. Javno in tajno se je narod upiral francoskemu gospodarstvu; povsod so se snovale zarote,

društva, kojih jedini namen je bil otresti se tujega jarma. Da so imeli Francozje le z vojaci opraviti, podjarmili bi kmalu vso deželo, a tu vzdignil se je narod, kmet i gospod, hlapec i grajščak, da celó duhovniki so stali v bojnih vrstah.

Ti ustaši — guerillas imenovani — storili so Francozom neizmerno veliko škodo. Glavni njihov namen in bistvo ni bil bojevati se s nasprotniki v velikem, delovali so bolj v malem, in to za hrptom sovražnikovem; napadali so majhne čete, lovili patrolje, kurirje, transporte, zabranjevali mejsebojno zvezo raznih čet, obranjevali dovaževanje živeža itd.

Svoj delokrog razširili so ponajveč v Pirenejskem gorovji in njega okolici. Znane so jim bile vse steze, vsa pota, po katerih je bilo možno hoditi ali voziti. Tu so prežali na sovražne čete, ki so dobajale iz Francoskega čez gorovje v Špansko; tu so lovili sela in kurirje noseče čestokrat važna povelja, katera so potem izročevali redni špansko-angleški armadi.

S tacim vojevanjem preprečili so marsikatero nakano Francozov, zvedeli marsikateri tajen načrt.

Doma so bili povsod: v bajti in palači. Vsaka hiša jim je dala zavetja; vsak grad jim je bil skrivališče, vsak brlog trdnjava.

Milosti niso poznali; kogar so ujeli, tega so navadno tudi usmrtili.

Mirovali niso nikdar. Če so jih Francozje na jednom kraju pripodili, pokazali so se na drugem v še večjem številu.

Imeli so izvrstne vodje, katerih imena se še dandanes imenujejo v posvetni povestnici, kakor Juan Diaz Polier, Martin Diaz el Empecinado, Francisco Mina, župnik Merino, Marquesito, don Julian Sanchez, baron d' Eroles i. dr.

Ti vodje so s svojimi četami Francozom vojevanje v letih 1808—1814 silno otežili.

Naravno, da so Francozje proti njim z vso strogoostjo postopali; slednji ustaš, ki jim je prišel v pest, je bil brez milosti ubešen ali ustreljen, za to niti ni bilo treba kraljevega dovoljenja, dovelj je bilo, da je bil dotični ustaš.

„Okó za okó, kri za kri“ to je bilo geslo, po tem so se ravnali Francozi i Španjolci.

Nemirno je hodil polkovnik marquis Delour, poveljuik trdnjave Jace po svoji sobi. Prišel je ravno kar od vojnega sodišča, kateremu je predsedoval.

Pri pisalni mizi je stal kapitan Dumonceau, pričakujoč polkovnikovih povelj.

pred solnčnimi žarki raztaja tisto malo snega, ki včasih pade v pozni spomladi. Zategadelj videlo se je nam potrebno omenjati zadnje seje našega deželnega šolskega sveta! O drugem pa molčimo!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. decembra.

Političen umor.

Minoli petek popoldne je neznan zločinec umoril v Pragi rokovičarskega pomočnika Rudolfa Mrvo. Pokojnik je bil znan širšim krogom z imenom Rigoletto Toskanski in sicer vsled govora drž. posl. dr. Herolda, ki je pri razpravi o izjemnih naredbah v Pragi dokazoval, da je bil Mrva agent provocateur, ter provzročeval razne izgrede in storilce izdajal policiji. Herold je tudi rekel, da je vlada dobila ves material, s katerim je branila izjemne navedbe, od Mrve, in s tem obrnil pozornost vseh političnih krogov na tega malopridnega človeka. V petek popoldne mudila sta se pri Mrvi dva njegova znanca, ključarski pomočnik Doležal in neki slikar, ter z njim karte igrala. Teta pokojnikova Ana Kerauš zapustila je svoje stanovanje po tretji uri popoldne. Ko se je vrnila, po 6. uri, bilo je stanovanje zaprto. Pred vratmi stal je neki Dvořák. Ker ni bilo vrat odpreti, vrnila se je Kerauš v svojo prodajalnico. Za jedno uro prišel je Dvořák k teti in jej naznanil, da leži Mrva na tleh svoje sobe, očitno mrtev. Mrva je imel v rokah razne papirčke, s katerimi je krasil božično drevesce. Policija je prišla takoj na lice mesta in zdravnik je konstatoval, da je Mrva najprej stranguliran, potem pa zaboden v srce. Razni znaki so nedvomno kazali, da se Mrva ni sam umoril, ampak da je bil umorjen. Mrva ni bil nič prida človek. Že pred leti snoval je tatinsko družbo in bil že dvakrat tožen radi raznih činov, a vselej oproščen. Tudi sedaj je bil v preiskavi, češ, da je bil član „Omladine“. Ko se je vršila v drž. zboru prvič razprava, pojasnil je dr. Herold delovanje tega človeka in mej drugim povdarjal, da je bil Mrva že dvakrat v preiskavi kot član „Omladine“, pa obakrat se je preiskava zopet ustavila. Pri minoli debati o izjemnih naredbah izjavil je minister Bacquehem, da je tudi Mrva v preiskavi in češki listi so naglašali, da se je ta začela šele po Heroldovem prvem govoru. V Pragi je vsakdo zmatral Mrvo za policijskega agenta in prav zato ni dvoma, da je bil iz političnega sovražstva umorjen. Stvar obuja silno senzacijo v celi državi.

Volilna reforma.

Dunajski listi, tisti namreč, ki so v ozki zvezi z našimi političnimi interesi, pišejo, da se zdaj zbira za volilno reformo. Ta material se zbira v ministerstvu notranjih del in pri centralni statistični komisiji. Kadar bo ta material zbran, formuliral bo minister notranjih del načela, po katerih se ima volilna reforma izvršiti, in če ministerski svet ta načela odobri, začelo se bode izdelovanje načrta. Dolej so ministri jedini v tem, da je ohraniti sistem zastopstva interesnih skupin in odločilni upliv meščanskega in kmetijskega stanu ter da je število poslancev pomnožiti. Čim se bodo ministri zjedini, za koliko poslancev naj se zbornica pomnoži, v kaki formi naj glasujejo daleč brezpravni elementi, kako naj se preustroje volilni okraji itd., začela bode vlada dogovarjanje s parlamentarnimi strankami, ker jej je treba dvetretjinske večine.

Ogerski domobranski minister.

V soboto zabeležili so Dunajski in Budimpeštanski listi vest, da je bil ogerski domobranski minister baron Fejervary v četrtek na Dunaji, da

„Obsodba se ima takoj jutri izvršiti“, prične marquis Delour po daljšem molku. „Jedna stotinja ostane v trdnjavi, a vse druge imajo biti navzoče. Vrhovno poveljništvo prevzamem jaz, prvi četi zapoveduje major Fernano, zadnji Vi kapitan, strelcem pa poročnik Croix. Izvolite to vsem naznaniti ter potrebno ukreniti, da se bo vse v redu vršilo.“

„Kakor ukažete, gospod polkovnik“ odgovori kapitan, „a dovolite jedno besedo.“

„Prosim, kapitan, govorite.“

„Obsojenec je odličnega rodu, njegovo usmrčenje napravilo bo zelo slab utis na prebivalstvo, katero nam itak ni naklonjeno. Ali bi ne kazalo zadevo naznaniti kralju in ga prositi milosti? Ukazi sicer velevali smrt, a kralj lahko pomilosti in to tem laglje, če ga mi prosimo in obsojenca priporočamo.“

„Nikakor ne; uprav zato, ker je don Juan Ribarez odličnega rodu, uprav zato mora umreti, njegova smrt ustrašila bo druge ustaše. Tu bi bila milost na nepravem mestu. Le s strogostjo moremo kaj doseči. Z orožjem v roci je bil ujet, dokazov dovolj, da smo ga obsodili.“

Besede so zvenejele kakor doneče jeklo.

(Dalje prih.)

je cesarju izročil svojo demisijo in da je ta bila vzprejeta. Na to se je oficijelno naznanilo, da imajo ministri svoje demisijske prošnje predložiti ministerskemu predsedniku, da Fejervary tega ni storil, in da je torej rečena vest neutemeljena, pač pa se je priznalo, da odstopi minister prav gotovo, le čas še ni določen. Ta sklep je baron Fejervary storil pri velikih vojaških vajah.

Vnanje države.

Srbska ministerska zatožba.

Minoli petek nadaljevala se je razprava zoper bivše liberalne ministre, pri kateri razpravi je posl. Sima Kostić kot zastopnik skupščine zavzel mesto javnega obtožitelja. Sodišče je naznanilo svoj sklep glede ugovorov zatožencev zoper sodnika Dušmanica in Milovanovića, odbilo je ugovore. Potem se je čitala zatožnica, obsežajoča najmanj 10 točk in dolžeča zatožene ministre kršenja ustave in volilnega zakona. Zatožencem se očita: 1) da so po smrti regenta Protića preprečili pravočasno volitev novega regenta; 2) da niso razpisali novih volitev, če je kak poslanec umrl; 3) da so samovoljno brez dovoljenja skupščine podaljšali poteklo trgovinsko pogodbo z Avstrijo; 4) da niso respektovali razsodeb državnega sveta; 5) da pri volitvah v skupščino nalašče niso razdali legitimacije vsem volilcem; 6) da so delavcem v državnih delavnicah grozili z odpustom, če se volitev udeležijo; 7) da so privatne telegrame o izidu volitev zadrževali in njih odpošiljanje preprečevali, da bi omogočili falsificiranje izida volitev; 8) da se na volišča postavili vojake; 9) da so predsednikom volilnih komisij branili potovati na volišča; 10) da so volilcem v Gorici z vojaško silo branili izvrševanje volilne pravice in njih upor siloma udušili, pri čemur je bilo mnogo oseb ubitih in ranjenih; 11) da so skupščino otvorili in jo priznali kot zakonito konstituirano, da si ni bilo navzočih toliko poslancev, kolikor jih je treba za sklepčnost. — Ko je bilo čitanje zatožnice končano, utemeljeval jo je posl. Kostić in predlagal, naj se obsodijo vsi zatoženi ministri in sicer na zapor od 4 do 8 let, na povrnitev stroškov in državi prizadete škode. — Ugovoru zatoženega Ribarca zoper sodnika Dušmanica, češ, da je ta njegov osebni sovražnik, je sodišče ugodilo, in na Dušmanico mesto poklicalo sodnika dra. Krestića. — Potem se je začelo čitanje poročila parlamentarnega odseka za preiskavo o zatožbi.

Bolgarske razmere.

„Mosk. Vedomosti“ pišejo grozne reči o nečuvnem postopanju Stambulova. Bolgarska opozicija se je zadnji čas ojačila. Z vseh stranij dobajali so vladi protesti zoper ravnanje njenih organov in ker je sam Koburžan podpiral opozicijo, jela je ta odločneje postopati. Prvi uspehi so se pokazali pri volitvah v občinske zastopke. Vzele vsom priti vladnih organov propadla je pri teh volitvah skoro tretjina vseh Stambulovljevih kandidatov. Celo v Trnovu, v rojstnem kraju Stambulova, kjer je ta osebno postavil kandidate, propadla je njegova stranka. Še več! Samo narodno sobranje je jelo dvomiti o njegovi vsegamogočnosti in nepremagljivosti. Velikanska večina poslancev je podpisala interpelacijo, v kateri se je vprašalo, če je izgubil veljavo § 73 ustave, določujoči, da ni smeti nikogar kaznovati, če se ni izvršila proti njemu redna sodna preiskava in če ni sodišče izreklo obsodbe. Stambulov je čutil, da se mu majo stališče in se jel približevati Cankovu in njegovim somišljenikom, računajoč, da bo narod na ta način zopet pridobil zase. Ker pa so Cankov in tovariši odklonili vsako pogajanje, segel je Stambulov zopet po starem sredstvu za take slučaje — razkril je nov nameravan atentat na Koburžana. Mesec dni je tega, kar je dal zapreti Luko Ivanova, bivšega častnika, ki je bil iz nepolitičnih uzrokov zapustil domovino, se mudil nekaj časa na Ruskem, — ne da bi bil služil v ruski vojski — in se potem vrnil na Bolgarsko, da dobi kak zaslužek. Stambulov ga je dal zapreti. Njemu je to, da se je kdo sploh mudil na Ruskem, zadosten dokaz, da je zarotnik. Z Ivanovom vred zapri so več drugih dijakov in ta razkrita „zarota“ služi sedaj Stambulovu v dokaz, da brez njega ni moči izhajati. Ves svet je prepričan, da je to nezakonita in neopravičena krutost, da so obdolženci nedolžni, a nihče ne gane s prstom, da bi pomagal pravici do veljave.

Dopisi.

Iz Istre, 23. decembra. [Izv. dop.] (Preložitev okrožnega sodišča iz Rovinja v Pulj.) Pravosodno ministerstvo bavi se, kakor javljajo razni listi, prav resno s preloženjem okrožnega sodišča iz Rovinja v Pulj. Deželni odbor v Poreču je baje že dobil z Dunaja od pravosodnega ministra nalog, da v smislu obstoječih zakonov spravi to vprašanje v deželni zbor, da ta izreče svoje mnenje. Mej razlogi, ki so dovedli pravosodno upravo, da se je začela resno baviti s to stvarjo, so tudi ti-le: Mesto Rovinj odpada v vsakem oziru. Ljudsko štetje je pokazalo, da se število prebivalcev v Rovinju jako krči. Leta 1856 je štel Rovinj 10.209 prebivalcev, v letu 1892 so jih pa našli le 9662.

To mesto nima nikakih pogojev, da bi se v njem še kdaj razvili obrtnija in trgovina. Njegovo prebivalstvo je jako ubožno, zato se čuti v njem vedno večje pomanjkanje pripravnih stanovanj za uradnike; ljudstvo namreč nima denarnih sredstev, da bi zidalo nove hiše. Obstoječa poslopja so pa tako pomanjkljiva, vlažna in nezdrava, da bi človek v njih sigurno ne stanoval, ako bi si mogel izbrati kaj drugega. Šole v Rovinju so izključno italijanske. Nima pa Rovinj niti meščanske, niti srednje šole. V teh ljudskih šolah se uradniška deca ne nauči nič nemščine ali hrvaščine. V Rovinju nedostaje uradnikom skupnih shajališč, društev, v katerih bi se zamogli zbirati uradniki in njihove družine, zato je pa socialno življenje tudi skoro nemogoče; posebno pogrešajo mladi uradniki vsakega razvedrenja. Javnih vodnjakov v Rovinju ni, niti ne najde tujec dobrega prenočišča.

Uradno poslopje okrožnega sodišča, ki je občinska lastnina in za katero plačuje justični erar občini 3000 gld. letne najemnine, ne odgovarja sedanjim zahtevam in je sploh tako, da bi se ne dalo primerno prezidati. Istotako so zaporji jako slabi in pomanjkljivi. V njih ni niti predpisane kapelice za religiozne vaje, ki se morajo na koridorih opravljati. Poleg tega leži pa to poslopje na tako nezdravem mestu, da bi ne kazalo prirediti je za svoj namen že iz zdravstvenih ozirov; da bi se pa na državne stroške novo poslopje zidalo, nedostaje v Rovinju primerne prostora. V Pulju nasprotno so pa navedene razmere vse drugačne in jako ugodne. Pulj, ki je štel leta 1856 komaj 1600 prebivalcev, jih je imel leta 1890 31.620 ter zavzema v tem pogledu za Trstom prvo mesto na Primorskem. To mesto presega gledé števila prebivalstva celo neka glavna deželna mesta v Avstriji kot Inomost, Celovec, Solnograd, Ljubljano in Opavo. Zaradi tega so se pa tudi jako namnožili pravni posli, ki bi spadali v področje okrožnega sodišča. Odkar je postal Pulj glavno пристanišče avstrijske vojne mornarice, so se v njem vse razmere jako zboljšale, tako tudi v zdravstvenem oziru. Posebno je k slednjemu pripomogel vodovod, ki daje prebivalstvu dovolj zdrave in pitne vode. Stanovanj ima Pulj za uradnike primernih v izobilju. Zabavišč, hotelov, lepih kavarn tudi ne manjka v Pulji. Poglavitno je pa za uradnike tudi to, da obstoje v Pulji ljudske šole z italijanskim in nemškim učnim jezikom, potem mornaričiska realka in pa c. kr. višja gimnazija. Po tem takem ostanejo lahko uradniški otroci pri stariših, dokler jim ni oditi na višje šole. V Pulji je pa tudi sedež okrajnega glavarstva, ki ima z okrožnim sodiščem mnogo poslovanja, česar pa v Rovinju ni. Tudi je v Pulju drugi sedež Poreškega škofa. Ako se pomisli, da govore za premostitev tudi komunikacijska sredstva, ki so za prebivalstvo v vsakem oziru v Pulju ugodnejša, kakor v Rovinju, kar je posebnega pomena za porotnike in priče pri porotnih obravnavah; da daje Pulj veliko več porotnikov nego Rovinj, potem mora vsakdo priznati, da kaže preložiti okrožno sodišče iz Rovinja v Pulj. Tako približno utemeljuje ministerijalni dopis do deželnega odbora isterskega nameravano premeščenje.

Iz tega je razvidno, kako se delajo priprave, da se sčasoma obistinijo v Pulju vsi pogoji, da postane istersko glavno mesto. Izvestno ememo pa že danes trditi, da ne bo po preložitvi okrožnega sodišča v Pulj dolgo trpelo, da postane to mesto ne samo stalni sedež Poreškega škofa, marveč tudi sedež deželnega zbora isterskega, za katerega preložitev govore še mnogo važnejši uzroki. Mi Slovani moremo te premembe z veseljem pozdravljati, naj se le izvrše prej ko mogoče. Prepričani smo, da bodo kolikor naši deželni zastopniki, toliko naši rodoljubi, katere privedo politične pravde do okrožnega sodišča, v vsakem oziru veliko varnejši pred lahonsko brutalnostjo ter da jim ne bode treba opravljati svojih dolžnostij — v senci žandarjskih bajonetev.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) prične svoje zasedanje jutri v četrtek do 28. t. m. ob 11. uri dopoldne po slovesni sv. maši, ki bode v stolni cerkvi. Dnevni red prve seje obseza obljubo novoizvoljenega poslanca g. Kraigherja, naznanila deželno-zborskega predsedstva, volitev dveh rediteljev, dveh verifikatorjev in raznih odsekov. Priloge 1—32 obsežajo poročila deželnega odbora o raznih zakladih, o katerih se predlagajo računski sklepi in proračuni itd.

Josip Freuensfeld †.

Kakor smo poročali v zadnji številki našega lista, operirali so Josipu Freuensfeldu dne 21. t. m. v bolnišnici v Pragi želodec; valed tega se mu je vnela trebušna mrena in je umrl dne 23. t. m.

Rodil se je rajni Freuensfeld l. 1861. pri Kápelu poleg Radgone, učiteljeval od l. 1880. v Ljutomeru, pred nekimi leti je bil na pedagogiji v B. ču ter ondu napravil izpit za meščanske šole.

Pokojnik je bil jako nadarjen mladenič, uzoren učitelj in plodovit pesnik in pisatelj nežnih spisov za mladino. Pesniške svoje proizvode je priobčeval pod imeni: Devojan, I. K. Klemenčič, Radinski in Svoimir.

Pri njegovi mladosti in vzgledni marljivosti nadejali smo se še mnogo lepega iz njegovega peresa, toda neizprosna smrt ga je položila v grob v najlepši dobi življenja in umrl je daleč od svoje ljubljene domovine, na klasičnih tleh „zlate Prage“. — —

Bodi mu lahka zemlja slovanska!

— (Umrl) je dne 25. t. m. v Branici vrli narodnjak Florijan Čehovin, zadnji brat slavnega slovenskega junaka Andreja barona Čehovina. — Včeraj je umrla Uršula Kaiser, bivša gostilničarica „Pri Kajzerici“ na sv. Jakoba trgu, znana posebno v učiteljskih krogih. Pogreb je jutri ob 2. uri.

— (Občinski svet Ljubljanski) imel bode prihodnji petek javno sejo, v kateri se bode — kot jedina točka dnevnega reda — razpravljalo o proračunu mestne občine za leto 1894.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda) Izkaz čez praznike došlih kronskih darov moramo zaradi pomanjkanja prostora odložiti do jutri.

— (Slovenska opera.) Kakor smo že naznanili, se bode pela jutri četrtek 28. t. m. prvič na slovenskem odru Weberjeva velika romantiška opera v 3 dejanjih „Čarostelec“. Predstava se bode vršila v proslavo otvorjenja sl. dež. zboru kranjskega v slavnostno razsvetljenem gledališču. Da je „Dramatično društvo“ vzelo v repertoar to klasično opero je zopet veselo znamenje velikega napredka, ki ga z zadovoljenjem beležimo. Po vseh pripravah je opravičena nada, da se bode ta opera predstavljala prav dostojno ne samo v muzikalnem oziru, za kar nam jamčijo naše izborne operne moči, ki nastopijo skoro vse v tej operi, nego tudi v sceničnem. „Dramatično društvo“ ni štedilo, da uprizori to opero kolikor mogoče sijajno in je posebno za „Volčje brezdn“ gledališki mojster g. A. Bitner priredil jako efektno novo dekoracijo z vodopadom resnične vode in druge potrebne reči za ta prizor. Tudi nekaj kostumov izdelal je, kakor že zadnjič za „Prenočišče“ zopet sedaj na novo g. opravar Šturm. V vsakem oziru bode torej jutrišnja predstava izredno zanimiva in naj se podviza, kdor hoče še dobiti prostora.

— (Slovensko gledališče.) Anzengruber velja Nemcem za mojstra klasičnih narodnih tragedij in komedij, v katerih se nam pristni kmetški značaji kažejo brez gledališkega lepota, taki, kakršni so zares v življenju. Jedna najboljših njegovih iger, „Der Meiseldbauer“ — „Krivoprisežnik“, v kateri se nam razvija tragiški konflikt mej svetohlinsko samoukano in človeško vestjo, — predstavljala se je včeraj zopet na našem odru. Obširneje smo govorili o tej igri, ko se je uprizorila v pretekli sezoni prvič na slovenskem gledališču. Kljubu nekaterim nedostatom, ki se nahajajo v taisti, se mora priznati, da je znamenito izvedena vodilna misel igre, ona kmetu lastna scifikacija, s katero udušuje krivoprisežnik svojo pekočo vest, dokler zlobec slednjič ne podleže neizprosni notranjemu sodniku. Predstava igre je težavna, ker mnogo zahteva od igralcev, da ne storé tistega nevarnega koraka od vzvišenosti do smešnosti. Čitali smo, da se pred kratkim celo v Dunajskem dvornem gledališču ta igra ni nič kaj posrečila. Z včerajšnjo predstavo pa moramo biti zadovoljni. Gospod Borštnik se je spretno trudil, biti kos naslovni ulogi. Pohvaliti moramo tudi gospo Borštnikovo. Gospica Slavčeva rešila je svojo malo ulogo povoljno. Gospod Danilo bi se bil lahko bolje naučil svojo partijo. O ostalem obojbi ni ničesar omeniti. Gledališče je bilo polno.

— (Občni zbor Ljubljanske čitalnice.) Narodna čitalnica Ljubljanska imela je včeraj dopoldne v društvenih prostorih svoj 37. občni zbor. Zborovanje otvoril je predsednik dr. vitez Bleiweis s kratkim nagovorom, ter potem dal besedo društvenemu tajniku g. E. Lahu, kateri je obširno poročal o delovanju Ljubljanske čitalnice v letošnjem letu. Čitalnica naročena je na vse domače in mnoge vnanje časopise, ter je bilo letošnje leto društvenikom čez 40 časopisov na razpolaganje. Veselični program sicer ni mogel biti tako obširen in raznovrsten, kakor v prejšnjih, vendar se je storilo, kar je bilo v obstoječih razmerah mogoče. Po manjkanje primernih društvenih prostorov postaja čimdalje bolj občutljivo in tudi čitalnica čaka že težko onega trenutka, ko se bode mogla preseliti v „Narodni dom“. Potem, končal je tajnik svoje poročilo, pričela se bode tudi za čitalnico lepša doba in gotovo se bode potem tudi krog njenih članov znatno povečal. Poročilo vzelo se je z odobravanjem na znanje, isto tako tudi poročilo blaginje g. Karola Pirca, kateremu posnamemo, da je gmotno stanje društva ugodno in da se je poslednji čas oglasilo lepo število novih društvenikov. Predsednikom društva bil je zopet izvoljen gospod dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, podpredsednikom gospod dr. Vinko Gregorič, tajnikom gospod Evgen Lah, blaginikom gospod Karol Pirc, odbornikom pa gospodje: Fran Drenik, dr. Josip Kušar, Ivan Plantan, Avgust Skaberne, drd. Hinko Šuklje, dr. Fran Tekavčič in Anton Verhunc. Vodnikov ples vršil se bode v prostorih starega streljšča.

— (Vojaške vesti) Kakor običajno, priobčila so se tudi letos o božiču imenovanja rezervnih častnikov. Vkupno imenovanih je 2002 jednoletnih prostovoljcev rezervnimi častniki in sicer naslednji pri naših domačih pešpolkih: August Plachky, Erih Mühleisen, Robert Kollmann, Ivan Strecker, Josip Luckmann, Viktor Murnik, Henrik Wencel, Anton Treo, Alfons Ravnikar, Avgust Nechi, Fran Garbas, Valentin Flerin, Zdenko Petak, Viljem Hirschfeld in Silvin Hrašovec; pri kavalteriji: Ivan Baumgartner in Teodor baron Lazzarini; pri artileriji: Ludovik Sajovic, Ferdinand Rokyla, Gustav Wagner in Edmund Herzmann; pri pijoairjih: Avgust Ribič. Častniškimi namestniki v rezervi so imenovani: Josip Kristof, Josip Planinec, Josip Fortič, Jakob Kobe in Anton Schemerl. — Tudi za aktivne artilerijske častnike objavil se je povodom reorganizacije artilerijskih polkov znaten avancement. Pri Ljubljanskem, sedaj 7. divizijskem artilerijskem polku imenovan je major Rudolf Maresch polkovnim poveljnikom, stotnik Simon vitez Borota pl. Budabran imenovan je majorjem, Hugo vitez Larisch stotnikom, Albert Lassnik pa nadporočnikom. Stotnik Fran Schlögl premešten je iz Lvova k tovarni za smodnik v Kamnik, poročnik pri Kamniški tovarni za smodnik Viljem Stubner pa je imenovan nadporočnikom.

— (Zvitega sleparja) ujela je božično nedeljo mestna policija Ljubljanska. Znani postopač Jakob Hribar iz Jarš nameraval si je na ugoden način pribaviti potrebnih sredstev za božične praznike. V ta namen napravil si je nabralno polo ter baje v imenu tukajšnjih lazaristov v Črnvasi, Ilovci in na Karolinski zemlji nabiral milodarov za pokritje stroškov za zidanje cerkve Jezusovega srca. Pravil je tamšnjim lahkovernim ženicam, da je še precej dolga za omenjeno cerkev in da bodo lazaristi, ako se ta dolg v dveh mesecih ne poravnal, morali zapustiti Ljubljano. Nabral je bil že precejšnjo svoto, kar mu je bilo tem laglje, ker je dotičnim ženicam obečal, da jih bodo, ako darujejo vsaj po 4 ali 5 goldinarjev, spremljali pri pogrebu vsi lazaristi; kdor pa daruje manj, brale se bodo vsaj tri maše zanj. Konvent tukajšnjih lazaristov, ki je zvedel za to sleparijo, ovadil je to mestni policiji, katera je zvitega sleparja še tisti dan zasačila, idočega ravno zopet po svojem „poslu“ na Karolinsko zemljo, ter ga izročila sodišču.

— (Iz Planine) se nam piše dne 26. t. m.: Preteklo soboto je bil za ubožne učence naše šole zelo vesel dan. Obdarovanih je bilo namreč po knežji rodovini Windischgratzovi nad sedemdeset otrok z zimskimi oblačili, sadjem in kruhom. — Tem bolj žalosten pa je bil ta dan za pomilovanja in vsega sočutja vredno rodbino železniškega čuvaja Wimmerja na progi mej postajališčem Planina in postajo Logatec. Baš ta dan je namreč Antona

Wimmerja, korakajočega na službenem potu po železniškem tiru, zgrabil železniški stroj, ter ga s tako silo treščil v stran, da je kmalu potem umrl zapustivši za vselej udovo s štirimi nepreskrbljenimi otročiči. — V dan 17. t. m. se je vršil čitalnični občni zbor. Iz odborovega poročila smo povzeli, da je to društvo navzlic malega števila članov vendar v finančialnem oziru na popolno trdnih nogah. Za jedno leto smo torej brez skrbi.

— (Tamburaško društvo v Ribnici) priredi na Silvestrov večer dne 31. decembra 1893. v dvoranah g. A. Arkota veselico. Vzporod je prav raznovrsten. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr.

— (Iz Celjske okolice) se nam piše: Pred kratkim sem dobil pismo, ki je imelo poštni pečat: „Graz Stadt 11. 12. 1. N. 93“. Moje bivališče je bilo na naslovu napisano najprej v slovenščini in spodaj v nemščini. Nekemu uradniku c. kr. pošte v Gradci pa menda ni bilo jasno, čemu je ime kraja napisano na prvem mestu ali pa sploh v slovenščini. Vestni c. kr. uradnik je v svoji mogočnosti prečrtal slovensko krajevno ime. Radoveden sem, kaj bi bil dotični uradnik storil, ko bi bilo krajevno ime jedino v slovenščini napisano, za kar ima pošiljatelj v Gradci popolno pravo, ker je slovenščina dozda na Štorskem še deželni jezik. Kako pravo imajo c. kr. poštni uradniki do takih počenjanj, mi je neznano. Znak nove koalicijske dobe menda to ni?! Obžalovanja vredno pa je, da se nabajajo v državni službi ljudje, ki delajo take nerodnosti.

— (Pod kozolcem zmrznil.) Blizu Celja našli so te dni mestni redarji v nekem kozolcu delavca Antona Jelena iz Št. Petra v Savinjski dolini zmrznenega. Zlezal je bil pred več dnevi v mrzlih dneih pod kozolec in zaspal v koruzni slami, kjer je našel smrt.

— (Naval bolnikov v Tržaški bolnici) je bil pred Božičnimi prazniki precej velik in so okoli 40 žensk, ki so bile v raznih oddelkih mestne bolnice, premestili v pomožao bolnico v via Leo.

— (Ponarejeni novci.) Na Dunaji se je v poslednjih mesecih prikazalo več ponarejenih novcev po 20 vinarjev, ki so izdelani iz kositra. Ker novi niklovi novci itak nimajo nobenega žvenka, je ponarejene novce še težje spoznati. Spoznajo se na bolj beli barvi in manj jasno izvedenem kovanju.

— (Vihar na Reki.) Pred Božičnimi prazniki, ko je pri nas treskalo in gromelo, bil je tudi na Reki silen vihar z gromom in bliskom. V mestu je treščilo trikrat, a k sreči ni strela naredila posebne škode. Vihar je trajal skoro vso noč.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Idrija 27. decembra. Na včerajšnjem občnem zboru delavskega bralnega društva bil posl. dr. Ferjančič jednoglasno voljen častnim članom.

Praga 27. decembra. Na dan umora Rudolfa Mrve zaprla je policija tri njegove znance, tovarniškega delavca Otakarja Doležala, ključarja Vaclava Dvořaka in dninarja Franca Dragouna. Vsi so tajili, dasi je policija že v soboto dognala, da je Doležal dal dan pred umorom nabrusiti bodalu podoben nož. Po dolgem zaslišavanju priznala sta Doležal in Dvořak umor. Dragoun prijel je Mrvo za vrat in ga vrgel na tla, potem pa mu je Doležal sunil bodalo v srce. Iz izpovedij Doležala in Dvořaka se je razvidelo, da ju je k umoru nahujskal delavec Křiž, pri katerem sta stanovala. Policija prišla je tudi Křiža, ki pa taji. Tukajšnji nemški listi izrekajo sum, da so bili morilci najeti.

Praga 27. decembra. Staročeski listi pravijo o umoru Rudolfa Mrve pravijo, da ga je zakrivila mladočeška agitacija, ki je, kakor trdi „Hlas Naroda“, nahujkala ves narod, podkopala vsako avtoriteto in demoralizovala vse javno življenje. List pravi, da bo sedaj težko zahtevati, naj se razveljavijo izjemne naredbe.

Pariz 27. decembra. „Figaro“ priobčil včeraj poročilo o pogovoru, kateri je imel njegov dopisnik z drom. Heroldom gledé umor-

jenega Mrve. Herold je rekel: Mrva je bil v policijski službi, o tem ni najmanjšega dvoma. V dokaz dal bom natisniti njegovo beležnico, o kateri sem govoril v državnem zboru. Dokler smo mladočehski poslanci v državnem zboru govorili o silni razburjenosti našega naroda, so se nam nasprotniki smejali. Sedaj vidijo, da so bile naše besede resnične.

Sofija 27. decembra. Sobranje dovolilo Battenberžanovi udovi penzijo 40.000 frankov na leto.

Madrid 27. decembra. Anarhisti Bernal, Sirassol, Codina in Cerezuelo so priznali, da so pri atentatu v gledališči Lyceo sodelovali.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepartat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego dve steklenici se ne pošilja. 6 (18—17)

Nova opera!
Začetek ob 8. uri zvečer.

Štev. 30. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 558

V četrtek, dné 28. decembra 1893.
V proslavo otvorjenja sl. dež. zbora kranjskega.
V slavnostno razsvetljenem gledališču.
Prvikrat:

Čarostrelec.
Romantiška opera v 3 dejanjih. Spisal Fran Kind. Uglasbil K. M. Weber. Preložil A. Funtek. Kapelnik g. prof. Fran Gerbič. Uprizoril režiser g. Josip Noll.

Začetek točno ob 8. uri, konec po 10. uri zvečer.
Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpoika Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustopenina:
Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld., od IV. do VIII. vrste 90 kr., od IX. do XI. vrste 80 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 70 kr., II. vrste 60 kr., III. vrste 50 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. — Ustopenina v lože 70 kr. — Parterna stojišča 50 kr. — Dijaške in vojaške ustopenice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustopenice se dobivajo v stari čitalnični trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blaginici.

V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v soboto, dné 30. decembra 1893.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. dec.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	741.2 mm. 741.0 mm. 742.7 mm.	4.5° C 7.6° C 6.0° C	sl. zah. sl. vzh. sl. zah.	obl. obl. obl.	0.00 mm.
24. dec.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	742.9 mm. 742.6 mm. 744.0 mm.	5.2° C 6.8° C 4.2° C	brezv. sl. vzh. sl. vzh.	obl. obl. obl.	0.00 mm.
25. dec.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	742.2 mm. 741.2 mm. 741.5 mm.	3.2° C 3.6° C 2.2° C	sl. vzh. sl. vzh. sl. vzh.	obl. obl. obl.	0.00 mm.

Srednja temperatura 6.1°, 5.4° in 3.0°, za 8.6°, 7.2° in 5.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97 gld. 40 kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 " 30 "
Avstrijska zlata renta	118 " 35 "
Avstrijska krona renta 4%	96 " 25 "
Ogerska zlata renta 4%	116 " 50 "
Ogerska krona renta 4%	94 " 10 "
Avstro-ogerske bančne delnice	998 " — "
Kreditne delnice	345 " 25 "
London vista	124 " 75 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 " 30 "
20 mark	12 " 26 "
20 frankov	9 " 93 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 15 "
C. kr. cekini	5 " 95 "

Dne 23. decembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	145 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	194 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	197 " — "
Ljubljanske srečke	25 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152 " 75 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	272 " — "
Papirnati rubelj	1 " 32 1/4 "

Preklic!

Jaz podpisani France Prezelj prekličem s tem vse, kar sem dne 4. listopada 1893 javno in pred več ljudmi na tukajšnjem živinskem trgu govoril obrekljivega in razžaljivega o gospodu Eliji Predović-u, trgovcu v Ljubljani, kot neresnično ter obžalujem izrečeno žaljenje.

V Ljubljani, 27. grudna 1893.

France Prezelj l. r.,
(1275) mesar in trgovec v Ljubljani.

Išče se
naobražena in vešča gospodičina
ki bi prevzela na račun gostilnico in trgovino z mešanim blagom.

Prednost ima ona gospodičina, ki se more izkazati s spričevalom, da je lepega vedenja, da je trgovino izučila in da je vešča hrvatskega ali slovenskega jezika v govoru in pisavi. Treba jej je udi priporočila od kake dobre hiše. Obrne naj se na **Dragotina Zagar-ja**, trgovca in fotografa v **Prezidu**, via **Rakek**. (1277—1)

Izjava!

Jaz podpisani Franjo Lilek izjavljam s tem, da obžalujem in prekličem vse, kar sem govoril žaljivega in zabavljivega o vinski trgovini gg. **Ivana Šuteja** iz **Zapeči** in bratov **Schweiger** v **Črnomlju**, kajti vse moje dotično govorjenje je bilo popolnoma neresnično. Njih vina so, kakor je sodna preiskava dokazala, pristna in naravna, ne pa, kakor sem jaz izmišljeno trdil, ponarejena ali umetna.

Črnomelj, dné 23. decembra 1893.

Franjo Lilek.
(1276—1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Lino, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 04 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inost, Bregnic, Curih, Genova, Pariz, Lino, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

" 12. " 00 " opoldne " " "

" 6. " 10 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

" 1. " 01 " popoldne " " "

" 8. " 46 " zvečer " " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " " "

" 6. " 50 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 15 " dopoldne " " "

" 6. " 20 " zvečer " " "

(12—28)

Trgovci z bivališčem v Trstu želimladega moža za

kompanjona

v trgovini, ki se bavi z razpošiljanjem raznih pridelkov po pošti, z vlogo v najmanjšem znesku 4000 gld. Dobiček na teden do 200 gld. garantovan. — Le resne ponudbe blagovolijo naj se poslati pod „Postversandgeschäft 500“ upravitelstvu „Slov. Naroda“. (1270—3)

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih zdravilnih lastnosti s častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Bruslju in Tunisu.

Želodčna tinktura

lekarja
G. PICCOLI-ja v Ljubljani
je vspešno
dietetično sredstvo,
katero krepča in zdravi želodec, kakor tudi opraviča prebavnih organov izbornu pospešuje. (173-48)

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetku zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za 5 gld. 26 kr. — Poštino plača vedno naročnik.

Cena jedni steklenici 10 kr.

Preselitev trgovine v Kamniku.

Slavnemu občinstvu uljudno javljam, da sem se preselil v svojo lastno hišo tik farne cerkve št. 15 v Kamniku v predmestji na Šutni in bodem tu otvoril na novega leta dan

prodajalnico specerijskega blaga
in
kupčijo z vinom in žganjem.

Priporočam se prav uljudno v obilo nakupovanje, zagotavljač uljudno postrežbo s svežim in dobrim blagom po možno nizki ceni.

Z velespoštovanjem

Anton Svetic

trgovec.

(1278—1)

Orodja za listnato žaganje v kasetah

(Laubsägewerkzeuge)

drsalnice

sobna telovadna orodja
različne

petrolejske svetilke

priporoča za

(1266—4)

novoletna darila

Andr. Druškovič

trgovec z železnino, na Mestnem trgu št. 10.